

PSALM 66:1-7

1 Een lied, een psalm, voor den opperzangmeester. Juicht Gode, gij ganse aarde! 2 Psalmzingt de eer Zijns Naams; geeft eer Zijn lof. 3 Zegt tot God: Hoe vreselijk zijt Gij in Uw werken! Om de grootheid Uwer sterkte zullen zich Uw vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen. 4 De ganse aarde aanbidde U, en psalmzinge U; zij psalmzinge Uw Naam. Sela. 5 Komt en ziet Gods daden; Hij is vreselijk van werking aan de mensenkinderen. 6 Hij heeft de zee veranderd in het droge; zij zijn te voet doorgedaan door de rivier; daar hebben wij ons in Hem verblijd. 7 Hij heerst eeuwiglijk met Zijn macht; Zijn ogen houden wacht over de heidenen; laat de afvalligen niet verhoogd worden. Sela.

Als de lof wijd en zijd moet klinken, moet hij gezongen worden; jubelende klanken stimuleren de ziel en zorgen ervoor dat de dank zich steeds verder uitbreidt. Componisten van liederen voor de gemeentezang moeten erop toezien dat hun melodieën opgewekt zijn; wij hebben niet zo zeer geluid nodig, als wel vrolijk geluid. God moet met de stem geprezen worden en het hart moet er in heilige jubel in meegaan. Alle lof van alle volkeren moet aan de Heere gebracht worden. Het zal een blijde dag zijn, als geen kreten voor valse góden worden uitgebracht, maar de hele aarde haar Schepper zal aanbidden. De diverse landen hebben vele talen, maar hun lofzangen dienen één te zijn, gericht aan de enige God.

Laat Zijn lof niet min en mager zijn; laat hij groots en plechtig voor Hem oprijzen. De praal van de oude feesten moeten wij niet nadoen, onder deze bedeling van de Geest, maar wij moeten wel zoveel van ons hart en zoveel heilige eerbied in al ons eerbetoon werpen dat het 't beste is wat wij kunnen opbrengen. Oprechte eerbewijzen en geestelijke vreugde maken de lof luisterrijker dan kleding, wierook en muziek zouden kunnen bereiken. Richt al uw lofprijzing tot Hem. Godsvrucht die niet beslist op de Heere is gericht, is niet meer dan fluiten in de wind.

De gedachten worden gewoonlijk eerst gegrepen door die eigenschappen die vrees en beven veroorzaken. Zelfs wanneer het hart God is gaan liefhebben en zijn rust in Hem gevonden heeft, is er een toename van eerbetoon wanneer de ziel met ontzag wordt vervuld door een buitengewoon vertoon van de meer ontzagwekkende goddelijke werken. Met het oog op de aardbevingen die continenten hebben doen schudden, de orkanen die volkeren hebben geteisterd, de epidemieën die steden hebben ontvolkt, en andere grote en verbluffende demonstraties van goddelijke werkzaamheid, kunnen mensen heel goed zeggen: 'Hoe vreselijk zijt Gij in Uw werken'. Totdat wij God in Christus zien, overheerst het vreselijke in alle begrippen die wij van Hem hebben.

De aard en de werken van God zullen het thema zijn van het universele lied van de aarde, en Hij zal Zelf het voorwerp van de vreugdevolle aanbidding van het vrijgemaakte mensdom zijn.

Aanvaardbare eerbewijzen prijzen God niet alleen als de mysterieuze Heere, maar worden ook welriekend gemaakt door een zekere mate van kennis van Zijn naam en wezen. God wilde niet aanbeden worden als een onbekende God, en Hij wilde niet dat Hij van Zijn volk moest zeggen: 'Gij vereert wat gij niet kent'.

Moge de kennis van de Heere spoedig de aarde bedekken, zó dat een eredienst in kennis van Hem mogelijk zal zijn! Zo'n voltooiing werd klaarblijkelijk verwacht door de schrijver van deze psalm. Feitelijk wordt in alle geschriften van het Oude Testament de toekomstige algemene verspreiding van de dienst van God aangekondigd.

Overweging:

Wie in zijn eentje wil zingen, zingt de lof niet goed.

